

Arrest

**nr. 50 472 van 28 oktober 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 10 september 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten van 12 augustus 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DEVOS, die *loco* advocaat B. CROSIERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 april 2005 wordt verzoeker op heterdaad betrapt op een winkeldiefstal door de lokale politie van Sint-Niklaas. Op diezelfde dag wordt aan verzoeker een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Bij vonnis van 13 juni 2005 van de correctionele rechtbank van Dendermonde wordt verzoeker veroordeeld tot een gevangenisstraf van één jaar effectief.

Op 10 september 2006 wordt verzoeker te Antwerpen tegengehouden in illegaal verblijf.

Op 14 oktober 2006 wordt verzoeker tegengehouden door de politie tijdens een gecoördineerde actie gericht tegen het fenomeen woninginbraken. Verzoeker is niet in het bezit van de nodige verblijfsdocumenten en op diezelfde dag wordt hem een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 11 februari 2007 wordt verzoeker nogmaals aangetroffen in illegaal verblijf en tevens was verzoeker in het bezit van verdovende middelen. Op diezelfde dag wordt hem nogmaals een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Bij vonnis van 14 februari 2008 wordt verzoeker door de correctionele rechtbank veroordeeld tot een gevangenisstraf van één jaar wegens bezit, handel en vervaardiging van verdovende middelen.

Op 14 december 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf.

Op 26 juli 2010 wordt verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond verklaard.

Op 12 augustus 2010 wordt aan verzoeker een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“REDEN VAN DE BESLISSING :

- De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al1, 1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum.”

2. Over de rechtspleging

In fine van zijn verzoekschrift vraagt verzoeker om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij.

De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen gevolg kan verleend worden aan de vraag van verzoeker om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij.

3. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt een exceptie van gebrek aan belang op.

Zij verduidelijkt dat de nietigverklaring van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten geenszins maakt dat verzoeker niet meer illegaal in het Rijk zou verblijven. Het thans bestreden bevel is volgens de verwerende partij niet meer dan een herhaald bevel, nu aan verzoeker reeds verschillende keren een bevel werd gegeven om het grondgebied te verlaten. Tevens benadrukt de verwerende partij dat verzoeker geen enkele van deze eerdere bevelen heeft aangevochten, waardoor deze definitief en uitvoerbaar zijn.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037*).

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat tegen verzoeker reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgebracht op 4 april 2005, 14 oktober 2006 en 11 februari 2007. Uit het administratief dossier blijkt niet dat deze eerdere bevelen van 4 april 2005, 14 oktober 2006 en 11 februari 2007 werden aangevochten en dit wordt tevens niet betwist door verzoeker. De eventuele schorsing en nietigverklaring van het bestreden bevel wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van verzoeker niet

en levert voor hem geen nut op omdat de verwerende partij de bevelen om het grondgebied te verlaten van 4 april 2005, 14 oktober 2006 en 11 februari 2007 kan uitvoeren, vermits deze definitief zijn geworden (RvS 2 oktober 2003, nr.123.774; RvS 11 mei 2005, nr. 144.319). Er dient daarom te worden vastgesteld dat verzoeker geen wettig belang heeft bij de vordering (RvS 15 september 2003, nr.122.790).

Verzoeker heeft geen belang bij de vernietiging van het bestreden bevel.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend en tien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU